

ਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਭਲਾ ਖੁਦਾ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?’’

ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਉਰ ਤੋਂ ਜਾ ਕੇ ਹਰਾਨ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਤਕ ਟਿਕ ਕੇ ਕਨਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ (ਅੱਜ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ) ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦਿਆਂਗਾ’’ (ਉਤਪਤ 12:7)।

ਜਦ ਅਬਰਾਹਾਮ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਟਿਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅੱਖੀਆਂ ਹੁਣ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਹੈਂ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਅਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਰ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ’’ (ਉਤਪਤ 13:14, 15; ਵੇਖੋ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 12:1)। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਇਕ ਨੇਮ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਇਕ ... ਹੱਦ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਗਿਣਤੀ 34:2-12 ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਸ ਕਨਾਨੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੱਦ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ: ‘‘ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਕ ਨੇਮ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਕਿ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵੱਡੇ ਦਰਿਆ ਫਰਾਤ ਤੀਕ’’ (ਉਤਪਤ 15:18)। ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ‘‘ਸੁਲੇਮਾਨ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਫਰਾਤ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਫਲਿਸਤੀਨ ਤੀਕ ਅਰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੀਕ’’ (1 ਰਾਜਿਆਂ 4:21)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸਹਾਕ (ਉਤਪਤ 26:3, 4) ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਉਤਪਤ 28:13; 35:12)। ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ (ਕੁਚ 6:4, 8)।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਅਤੇ ਵਿਚ ਵਧ ਗਏ। ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹ ਦੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸੋਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਓ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 21:43)।

“ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਚੰਗਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਬਚਨ ਵੀ ਨਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਖੇ ਬੋਲਿਆ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਬਚਨ ਨਾ ਰਿਹਾ” (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 23: 14ਅ)।

ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਸਾਂਭੀ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਣਦਾ ਸਨਮਾਨ ਵਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ:

“ਜੇ ਅੱਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਪ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਸ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋ, ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਲੱਗੋ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਵੱਸਿਆ ਕਰੋ ਜਿਹੜੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਅਰਥਾਤ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਸੀ” (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 30: 19; 20)।

ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਕੂਚ 6:8; 12:25; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 9:23) ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਜਣੇ ਹੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਸਕੇ ਸਨ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 1:35, 36; ਯਹੋਸ਼ੁਆ 5:6)। ਜੇ ਇਸਰਾਏਲ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਮਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁੜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 33:55, 56): ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਉਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਤਪਤ 13: 15 ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ।” ਪਰ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ “ਯੁੱਗੋ ਯੁੱਗ” ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਓਲਮ (*Olam*) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ “ਅਨਾਦੀ ਕਾਲ ਤਕ” ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਦਾ ਤਕ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “... ਮੈਂ ... ਤੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਸਦਾ ਲਈ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਦੀ ਮਿਲਖ ਕਰਾਂਗਾ” (ਉਤਪਤ 48:4; ਕੂਚ 32: 13 ਵੀ ਵੇਖੋ)।

ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਓਲਮ ਦਾ ਅਰਥ “ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ” ਹੋਵੇ, ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ:

(1) ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਮੂਸਾ ਦੀ “ਸਦਾ” ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਗੇ (ਕੂਚ 19:9)। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਉੱਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਗੂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 14:4)।

(2) ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਇਬਰਾਨੀ ਸੇਵਕ “ਸਦਾ” (ਓਲਮ; ਕੂਚ 21:6)

ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੇਵਕ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਅੱਯੂਬ 3: 19)।

(3) ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਯਾਜਕਾਈ 'ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ' (ਓਲਮ; ਕੂਚ 40: 15) ਲਈ ਸੀ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਜਕਾਈ ਬਦਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7: 12-14)।

(4) ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ 'ਸਦਾ' (ਓਲਮ; ਲੇਵੀਆਂ 6: 17) ਤਕ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਉਹ ਤਾਂ 'ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੀ' ਸਨ (ਦੋਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10: 1-4)।

ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹੁਕਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹੁਕਾ ਤੋੜਨਗੇ ਅਤੇ 'ਉਸ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਜਾੜੇ' ਜਾਣਗੇ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 18: 63)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਕਰਕੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਤਾਂ ਭੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਦਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਲੋਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋੜਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਓ ਦਾਦਿਆਂ ਦਾ ਨੇਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ੋਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਚੇਤੇ ਕਰਾਂਗਾ (ਲੇਵੀਆਂ 26: 44, 45)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ;

ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵੀ ਆਖਣਗੀਆਂ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਏਸ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਤੱਤ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਣਗੇ, ਏਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 29: 24, 25)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਮੁੜੇ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ;

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ, ਨਾ ਕੰਨ ਲਾਇਆ। ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਅੜੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਏਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਏਸ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ

ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਵੱਲ ਫਿਰ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਓਹ ਦੂਜੇ ਦਿਓਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਏਸੇ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਐਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, -ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਦੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਓਹ ਨਿੱਕਲ ਨਾ ਸੱਕਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਚਿੱਲਾਉਣ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣਾਂਗਾ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11:8-11)।

ਇਹ ਗੱਲ ਤਦ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜਦ ਖੁਦਾ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ: “ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੋਲ ਦੀ ਲੰਘਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਖੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਓਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ” (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 22:8, 9)।

ਇਸਰਾਏਲੀ ਲੋਕ ਦੂਜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇਕ ਸਬਕ ਬਣ ਗਏ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।